

UV

DEFENSIESTAF
BATALJON
HOOFDKWARTIER
DISTRIBUTIECENTRUM
KWARTIER KONINGIN
ELISABETH
EVERSESTRAAT
1140 EVERE

Vriendenkring Carabiniers
en
Carabiniers-Grenadiers

BRIEF / LETTRE

De
Carap
at

Afzender: Leonardstraat 60/bus 3 3970 Leopoldsburg

Driemaandelijks tijdschrift

24 jaargang

editie 4/2012

Wie doet wat

Antwerpen:	Voorzitter Fernandusdijkstraat 24 Tel: 03/6463955 Secretariaat Grote baan 25 Tel 014/655428	Schouwaerts Francois 2170 Merksem Mail: fschouwaerts@skynet.be Van Bourgogne Gilbert 2380 Ravels Rek nr.BE32 6460-1976-7402 Mail: gilvabo@skynet.be
Brabant	Wvd Voorzitter en secretariaat Leuvensesteenweg 225/4 Tel & fax 02.252.01.17	Peiren Willy 3070 Kortenberg Rek nr. BE36-0010-0597-5781 Mail: willy.peiren@gmail.com
Klas 49	Voorzitter Zandstraat 51 Tel :014/842645	Beckers Alfons 2431 Laakdal
Klas 50	Voorzitter - Secretariaat Meldertsesteenweg 9bus 2 Tel: 011/422321 (na 20.00uur)	Aerts Albert 3583 Paal-Beringen Rek nr. BE13 3300-5209-7239
Klas60 e/d jaren 60 West-Vlaanderen	Voorzitter Secretariaat Leimolenstraat 31 Tel: 051/501902	Vervaeke Willy 8600 Keiem Rek nr. 652-4807891-71 Mail: marleen.gheerardyn13@gmail.com
Limburg	Voorzitter Leonardstraat 60/3 Tel 011/344884 Secretariaat H van Veldekestraat 29 Tel:089/565419	Hendrickx Albert 3970 Leopoldsburg Rek nr. BE26 9796-2155-9029 hendalb@skynet.be Contriijn Francois 3680 Maaseik francios.contriijn@gmail.com
Oost-Vlaanderen	Voorzitter Eeklostraat 168 Tel: 09/2268791 Penningmeester Geraardbergsestwg 106 Tel: 055/420740	Van Poeke Marcel 9030 Gent- Mariakerke Verdegem Hubert 9960 Brakel Rek nr. BE90-3900 5439 5332
Oud OOFFRN 1C West-Vlaanderen	St. Maartensbilk 14 /B13 Tel: 050/310978 Pieter Boncquetstraat 17 Tel: 051/314245	Lucas Willy 8000 Brugge Mail: carpat.wvl@skynet.be Dupont Andre 8870 Izegem Rek nr. BE85 0016-0005-4406
Mars Compagnie	De Camps Amie Hendrickx A Vercruysse Johan	Av. Des Ramiers 17 1330 Rixenart Leonardstraat 60/3 3970 Leopoldsburg baan naar bree 36 bus1 3990 PEER
Hoofdbestuur:	Voorzitter Secretariaat Leuvensesteenweg 225/4	Peiren Willy 3070 Kortenberg Rek nr. BE36 0010 0597 5781
Afwerking Carapat:	Hendrickx Albert	3970 Leopoldsburg E-mail hendalb@skynet.be
Verantwoordelijke uitgever	Peiren W, Leuvensesteenweg 225/4	3070 Kortenberg willy.peiren@gmail.com

Het woord van de voorzitter

Beste vrienden,

Het jaar 2012 wordt straks afgesloten. Een nieuw jaar kondigt zich aan. Het is gepast iedereen aangename eindejaarsfeesten toe te wensen en vooral een voorspoedig nieuw jaar met veel voldoening in al wat u onderneemt. Voor sommige onder ons was 2012 misschien een minder vrolijk jaar wij hopen met hen dat 2013, ondanks de 13 veel beter wordt. Zoals ieder jaar zijn er ook die het niet zo goed hebben of werden getroffen door een pijnlijk verlies. Wij denken bijzonder aan hen en wensen hen veel steun en hulp van familie en vrienden.

Wij hopen dat veel leden dit jaar de weg vinden naar de bijeenkomsten en herdenkingen die dichtbij huis worden georganiseerd. In dit nummer vindt u een benaderde kalender van waar wij volgend jaar elkaar kunnen terug vinden.

WP

Verjaardag van onze vriendenkring

1988-2013 25 jaren tussen deze twee jaartallen. Dit betekent 25 jaren vriendenkring. Gestart als Regionale verbroedering in augustus 1988 hebben wij niet stilgestaan en is de benaming enkele keren gewijzigd. Wij vonden dat de naam Verbroedering niet zo een goede echo had bij de jongere generatie, vooral omdat de Anciens niet zo scheutig waren om jongere karabiniers te laten binnen sluipen in hun vereniging. Daarom werd in de jaren negentig de benaming Vriendenkring aangenomen. Met de fusie van de regimenten Carabiniers en grenadiers werd geoordeeld dat het opportuun was om de benaming nog eens aan te passen en werd het "Vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers. Dit had moeten een stimulans zijn om de jongere generatie aan te trekken. Dit had echter niet het gewenste resultaat, maar toch viel het links en rechts in goede aarde.

Vooraf onder impuls van de Vriendenkring Limburg nemen de activiteiten toe. Onder andere kwamen de Marscompagnies bijeen, wat verleden jaar een groot succes was, dit jaar was het wat minder maar toch de moeite waard. Nieuw hierbij zijn de periodieke bijeenkomsten in Leopoldsburg, waardoor de banden met het Regiment worden aangehaald maar ook de vriendschap wordt gekoesterd.

Toch hangt er een schaduw over alles. Wij vinden niet veel nieuwe medewerkers. Het zijn bijna allemaal dezelfde trekpaarden van bij de start. Sommige daarvan zijn onmisbaar. Denk maar aan de productie van onze Carapat. Vraag eens aan Albert Hendrickx hoeveel tijd daarin kruipt, om maar te zwijgen van kennis. Hij zou dringend wat hulp kunnen gebruiken, wij mogen ons niet voorstellen wat er moet gebeuren mocht hij ziek vallen.

Wij houden er echter de moed in en trekken verder aan de kar. Maar een duwtje aan die kar is niet verboden. Wie meldt zich aan? Wie van goede wil is kan altijd bijleren en daarmee de kar vooruit helpen. Wij zijn benieuwd wat er uit de bus zal komen. Wij wachten met spanning op frisse krachten en waarom niet ideeën.

WP

Activiteiten 2013

23 januari	Herdenking van de sterfdag van Prins Boudewijn in Laken
21 april	Herdenking van de gesneuvelden bij de gasaanval in Steenstraat in Zuidschote
04 mei	Adegem Herdenking gevechten aan het Schipdonkkanaal
12 mei	Herdenking van de gevechten van het 3 ^{de} Carabiniers en 4 ^{de} Dragonder rond Arendonk
... mei	Laakdal herdenking van de gesneuvelden van het 1 ^e Carabiniers Prins Boudewijnaan het Albertkanaal voor Vorst-Laakdal Veldwezelt Herdenking van de gesneuvelde Carabiniers van het 2 ^{de} Regiment op het Albertkanaal en de burgerlijke oorlogsslachtoffers
04 augustus	Nieuwpoort Hulde aan het veldleger van 1914-1918 en zijn Chef koning Albert I I
23 augustus	Herdenking van de gevechten aan de Ijzer door de Koninklijke Vereniging "vrienden van het OLHoekje" Te Oud-Stuivekenskerke (Diksmuide)
25 augustus	Herdenking van de Slag rond Schiplaken
09 september	Hulde aan de gesneuvelde Carabiniers en Grenadiers begraven rond de Abdij van Zevenkerken
22 september	Herdenking van de bevrijding van Passendale in september 1918
05 oktober	Herdenking van de Carabiniers gesneuveld bij de gevechten In Stuivekenskerke en Tervate
Oktober	Dag van de Carabiniers

In Memoriam

EreLtKol Raymond Van Horen, geboren te Laken op 27 mei 1916, is overleden te Elsene op 12 augustus 2012. Raymond deed zijn dienstplicht bij de Karabiniers Prins Boudewijn in 1937 en eindigde deze als Adjudant KRO.

In september 1939 werd hij opgeroepen als pelotonscommandant in de 11 Cie van het 2de Regiment Karabiniers. Hij nam deel aan de gevechten te Veldwezelt en kreeg een vermelding op de dagorders van zijn Regiment.

In 1942 werd hij lid van het Geheim Leger, groep Karabiniers, waar hij zich zeer actief betoonde. Na zijn benoeming tot OLT muteerde hij naar de Luchtmacht (hij was burgerpiloot) waar hij uiteindelijk benoemd werd tot LtKol@. Hij werd aangeduid als korpscommandant van de Groep Verdediging van de 15de Wing.

Hij was ondervoorzitter van het koninklijk Verbond Reserve Officieren en in 1948 medestichter van de Internationale Confederatie Reserve Officieren, waarvan hij vaste vertegenwoordiger werd bij de NATO van 1977 tot 1987.

Tot vorig jaar was hij Nationaal Voorzitter van de koninklijke Vereniging van de Officieren van de Veldtochten waar GenMaj b.d. Claude Paelinck hem opvolgde.

Hij was steeds een trouw lid van de Verbroedering van het 2de Karabiniers en was ettelijke keren aanwezig op de jaarlijkse plechtigheden te Veldwezelt.

Hij werd vereerd met tal van eretekens waaronder Commandeur in de Kroonorde met zwaarden en het Oorlogskruis 1940 met bronzen leeuw.

Aan de familie bieden wij onze oprechte deelneming aan bij het overlijden van ons prominent lid.

EreLtKol Paul Swinnen

Activiteiten 2de semester 2012.

Zoals aangekondigd in het vorig nummer werd het einde van het jaar een drukke periode.

Op 24 augustus organiseerde de Koninklijke Vereniging “ Vrienden van het Onze Lieve Vrouw hoekje” haar jaarlijkse plechtigheid in oud-Stuivekenskerke.

Dit jaar kwamen de stappers van de Mars van de IJzer er voorbij en aan de gezichten te zien was het voor velen een hele ontdekking. Deze oplossing had ook haar nadelen. Om het oord te bereiken gebruikten de deelnemers aan de Mars en de deelnemers aan de plechtigheid dezelfde weg om ter bestemming te raken. Zowel voor de ene als voor de andere was het een vervelende situatie. De toegangswegen zijn al niet breed en zo kunt u al de gevolgen inschatten.

Niettemin was er veel volk om de plechtigheid bij te wonen en waren er heel wat vlaggen om een kleurrijk aspect te geven aan het geheel.

De voorzitter van de vereniging opende de plechtigheid en gaf een overzicht van de bekomen resultaten om van het OLVHoekje een oord van permanent oord van herdenking te maken. Verschillende autoriteiten deden een duits in het zakje waardoor een aantal hoogdringende werken kunnen worden uitgevoerd o.a. om de vochtigheid te van de kapel te bestrijden anderzijds om de site uit te bouwen met een oude bunker en de toegang te vergemakkelijken. Na de toespraak werden bloemen neergelegd door de autoriteiten en de afgevaardigden van de vaderlandslievende verenigingen, waaronder onze Vriendenkring. Er werd afgesloten met de Last Post en het Vaderlandslied. Een omhaling om verdere kosten op de site te dekken leidde de eucharistieviering in. De deken van Diksmuide ging hierin voor.

We prijzen ons gelukkig verschillende oud Carabiniers te hebben ontmoet om deel te nemen aan de plechtigheid en anderen aan de Mars. Een waardig eerbetoon aan onze anciens.

Plechtigheid in Schiplaken op 26 augustus 2012.

Zondag 26 augustus kondigde zich niet zo goed aan. Een grijze hemel overdekte het landschap. Toch had dit weinig invloed op de deelneming die vrij hoog lag. Een 20-tal vaandels stond opgesteld aan de ingang van de kerk. Om 10u00 startte de eucharistieviering voorgegaan door een pas benoemde pastoor begeleid door het lokale koor. In zijn homilie legde hij de nadruk op vrede, zonder vrede in onze harten is vrede een illusie. Ook de gemeenteraad was goed vertegenwoordigd evenals het provinciecommando van Vlaams Brabant. Een 20-tal Carabiniers van de Vriendenkringen waren aanwezig om hulde te brengen aan de moedige strijders in de slag rond Schiplaken.

Na de mis had de traditionele wijding van het monument en de zerken rond de kerk plaats. Ook dit jaar was het monument en waren de zerken met bloemen versierd. Aansluitend werden bloemen neergelegd aan het monument. Met de voorspelling van het slechte weer werd rekening gehouden, de talrijke aanwezigen konden schuilen onder twee opgestelde tenten. Met de Last post en het Vaderlandslied werd de plechtigheid afgesloten. Daarna werden de aanwezigen uitgenodigd op de koffietafel in de zaal “Welkom”. Voor aan tafel werd gegaan waren er toespraken o.a. van de organisator en de burgemeester.

De leden van de vriendenkring die waren ingeschreven vertrokken voor de lunch naar het Veilinghof aan Kampenhout Sas om er wat te keuvelen over de verleden tijd. Opnieuw een gezellige dag onder karabiniers op naar een volgende plechtigheid.

Op zondag 23 september was een kleien delegatie Carabiniers tegenwoordig voor de plechtigheid georganiseerd door de gemeente Zonnebeke naar aanleiding van de herdenking van het dorp Passendale einde september 1918. Om 10u00 hadden de vaandeldragers een erehaag gevormd aan de ingang van de kerk, het sein voor de aanvang van de eucharistieviering, opgeluisterd door het bekende plaatselijke koor onder leiding van de koster, die met zijn bijzondere stem de andere leden op sleeptouw nam. Na de mis werden bloemen neergelegd aan het monument te ere van de gesneuvelde

inwoners van het dorp. Vervolgens had een bloemenhulde plaats aan de gedenkplaten aan het oude gemeentehuis, dat intussen een andere bestemming kreeg. Na een korte wandeling door de karabiniersstraat werden aan de splitsing met de grenadiersstraat aan de gedenkplaat van de grenadiers bloemen neergelegd.

Bij de terugkeer naar het Cultureel Centrum werden door de fanfare de marsen van de Carabiniers en van de grenadiers gespeeld. De traditionele serenade aan de ingang van het Cultureel Centrum werd door de weersomstandigheden zeer kort gehouden. Tijdens de receptie aangeboden door het gemeentebestuur namen achtereenvolgens de burgemeester, de kolonel SBH Peiren en Maj De Vos het woord. De burgemeester herinnerde aan de talrijke activiteiten die in en rond Passendale worden georganiseerd om de strijders gevallen rond en in het dorp te eren. Hij wees tevens op het hoge aantal bezoekers aan het museum in Zonnebeke. Kol Peiren dankte de gemeente voor de organisatie van de plechtigheid en beloofde een talrijke aanwezigheid volgend jaar. Maj De Vos, 2de commandant van het Regiment herinnerde aan de aanwezigheid van het Regiment in Afghanistan en bracht de groeten over van de kolonels Laurent en Staelens, respectievelijk vertrekkende en nieuwe korpscommandant. De heer Franky Bosteels herinnerde er aan dat volgend jaar de plechtigheid zal verlopen volgens een meer uitgebreid scenario met waarschijnlijk aanwezigheid van een detachement van het Regiment.

Dezelfde dag was een delegatie karabiniers uit Limburg, Antwerpen en Brabant tegenwoordig op de herdenking van de gevechten rond de schans dorpveld in *Sint Katelijne Waver*. Ook hier begon de dag met een eucharistieviering gevolgd door een bloemenhulde aan het gemeentelijk monument. Van daaruit werd stoetsgewijze vertrokken naar de schans van Dorpveld, waar door de jeugd een evocatie werd gebracht die herinnerde aan de gebeurtenissen in 1914. Daarna greep een bloemenhulde plaats en werd door verschillende sprekers een korte toespraak gehouden. Ter herinnering de karabiniers van het 2de Vestingregiment betoonden er een ongekende moed bij de verdediging van de ruimte tussen twee schansen. Zij werden voor hun harde strijd en ,betoonde moed geciteerd op de Dagorde van het Veldleger. Bijzonder in Sint Katelijne is de bijdrage van de jeugdorganisaties tijdens deze hulde. De aanwezigheid van een karabiniersdelegatie wordt er ten eerste gewaardeerd.

Op 06 oktober zagen wij ons terug in Stuivekenskerke. Volgens een oude belofte organiseerde de Koninklijke Vriendenkring Officieren Carabiniers-Grenadiers een plechtige herdenking van de slachtoffers van de gevechten rond Stuivekenskerke en Tervate.

BdeGen De Muyer die de organisatie op zich nam verwelkomde de deelnemers en leidde de plechtigheid in. Aansluitende nam Kol SBH Peiren het woord om te herinneren aan de gebeurtenissen die vooraf gingen en de leefomstandigheden van die tijd. Nadien spak de deken van Diksmuide een gebed uit. Na de bloemenhulde, Last Post en het Vaderlandslied werden de deelnemers uitgenodigd om zich naar Tervate te begeven.

Daar werd een gelijklopende plechtigheid georganiseerd aan het monument van Maj graaf d'Oultremont, in aanwezigheid van familieleden van de baron. Na de plechtigheid werden de ingeschreven deelnemers uitgenodigd voor een koffietafel in het Restaurant de IJzerpoort op de Grote Markt van Diksmuide.

Voor het verslag van de Dag van de Carabiniers verwijzen wij naar een bijdrage verder in dit nummer.
WP

Cafe "De Brug"

Voor alle feesten
ook autobussen

Lattenkieverstraat 1
8730 St Joris
Tel: 050/ 79 00 59

Klas 50

Beste vrienden,

Na weer een mooi nazomertje , waar wij als oudere goed hebben van genoten hoop ik dat er zich verschillende vrienden hebben laten inschrijven voor de Dag van de Karabiniers, waar wij dus weer eens onze vrienden van de Klas 50 kunnen begroeten. Ik besef ook dat er vele vrienden dit niet meer aankunnen door allerlei moeilijkheden bij deze oude dag. Geen nood u blijft in onze gedachten en tracht er toch nog het beste van te maken, wij vergeten u niet en bent zeker op deze feestdag in onze gedachten.

Deze dagen zijn er weer overal bevrijdingsfeesten en herdenkingen door Engelsen en Amerikanen. Waar het mogelijk is tracht ik er bij te zijn met ons vaandel van de Klas 50. Dat krijgt veel aandacht tussen al de driekleurige Belgische vaandels. Stad Beringen, Hasselt, Leopoldsburg, Hechtel waar veel jonge mannen van de weermacht (Witte Brigade) hun leven lieten voor het Vaderland. Zij werden hier in groepen gefusilleerd door terugtrekkende Duitsers. Ook naar hier komen veel Engelsen om hun strijdmakkers van toen, die hier hun leven lieten voor onze vrijheid, te eren.

Ondertussen zijn er weer twee vrienden ontvallen: Dellanoy Jos uit Buggenhout en Derudder Joel uit Kuurne , dat zij rusten in vrede. Hier worden onze attenties overgemaakt aan de bedroefde families.

Rechtzetting

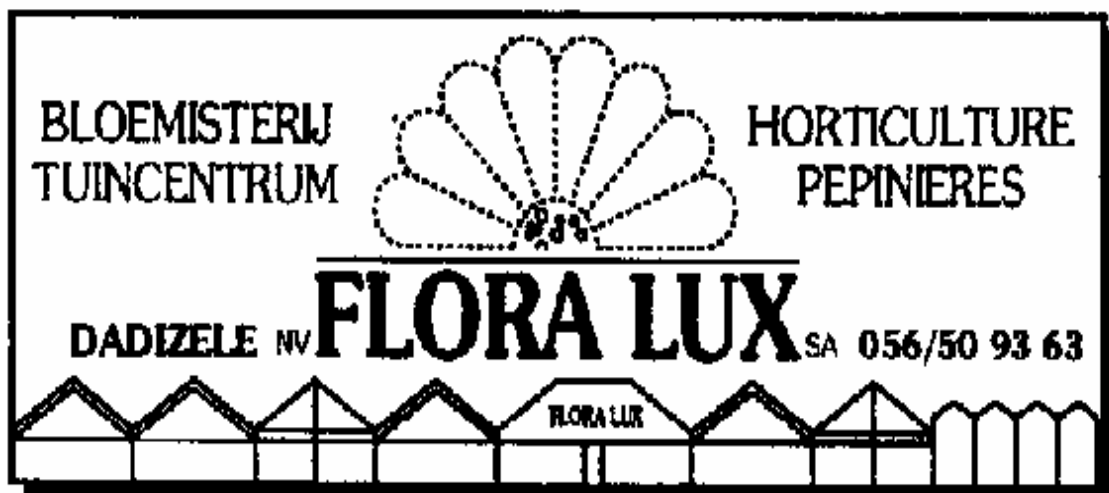
Er is een fout ontdekt in de lijst van de overleden vrienden namelijk Schepers Martin is er niet op vernoemd . dit is al recht gezet en wij hebben ons verontschuldigd bij de familie. Missen is menselijk maar zou niet mogen gebeuren.

Indien er nog namen zijn van overleden vrienden die niet op de lijst staan geef ons dan zo snel mogelijk een seintje.

Bent u nog bereid lid te blijven van onze Vriendenkring Klas 50 stort dan de gevraagde som van 8 Euro voor 01 maart 2013. Dank hiervoor. Hier is alles OK dus doen wij er nog een jaartje bij en houden u op de hoogte van alles.

Vele groetjes en het allerbeste voor 2013. het ga je goed ,ook voor uw familie.

Je vriend, Albert Aerts

Provincie Oost-Vlaanderen

Wij bieden aan alle Carabiniers en aan hun familie onze beste wensen aan van voorspoed, geluk en gezondheid aan voor het nieuwe jaar.

Manneke Pies van Gent

Onder impuls van Etienne Flerick, ondervoorzitter en voorzitter van de “Sosseteit van Manneke Pies” werden de koppen bij elkaar gestoken om het “manneke” ter gelegenheid van een plechtige aankleding in het uniform van de Carabiniers te kleden (anno 1962).

Deze periode die ons wel bekend is bracht de beste ideeën naar voor.

Iedereen zocht in de kelder naar oude kentekens. Etienne beweerde dat hij een goede couturière kende. Aan de hand van een oude BD broek en de gevonden attributen werd een uniform genaaid, gepast en gekeurd.

Door omstandigheden gedwongen werd zaterdag 06 oktober naar voor geschoven.

Er werd om 10u00 verzameld aan de voet van de st-Michielskerk, in de gietende regen.

Soetsgewijze en onder begeleiding van de blaaskapelle “Mosella” trokken wij naar de Kraanlei, alwaar de plechtige aankleding plaats vond. Vervolgens ging het richting Stadhuis, muziek op kop. We werden ontvangen door burgemeester Daniël Termont.

Beleefdheden werden uitgewisseld en er werd een wijntje en een pintje gedronken. Ook op het Stadhuis toonde Mosella zich van zijn muzikaalste kant en speelde er daverend op los.

Op de terugweg was het weer al iets beter. Het is de bedoeling om het Manneke één keer per jaar zijn kostuum aan te doen.

Plechtigheden

01 november om 10u00 plechtigheid aan de gedenkplaat voor Antoine Van Hoorebeke, stichter van de Carabiniersverenigingen na 1914-1918, schepen van Gent en gestorven in Flossenburg in februari 1945.

Om 11u00 nemen wij deel op de Westerbegraafplaats aan de plechtigheid ingericht door de stad Gent.

Op 11 november neemt een afvaardiging deel aan de Remembrance Day in het Zuidpark.; Adegem, Raverschoot, Schipdonkkanaal . Een grote groep gaat naar de plechtigheid voor de gesneuvelde Carabiniers aan ons monument aan de brug van Raverschoot.

Vergaderingen

Iedere maand in café Flora, Wondelgem op volgende data: zondag 09 december, zondag 06 januari 2013,

M. Van Poecke

<p>† Dankbaar gedenken we de heer Walter Dillen echtgenoot van mevrouw Lieve Hullaert geboren te Beveren op 25 november 1951, overleden te Wilrijk, Palliatieve Eenheid Sint-Camillus, op 15 augustus 2012. Voorzien van de H. Sacramenten van de zieken. Walter was mekanieker in de steuncompagnie vanaf augustus 1970 t.e.m. april 1971 <i>Lieve Dillen - Hullaert, Alain en Sofie Dillen - Pauwels, Christoffe en Kathy Dillen - De Loose danken u oprecht voor uw medeleven, uw gebed, een troostend woord, een stil gebaar, uw aanwezigheid.</i></p>	
--	---

 <p>Slagerij - Charcuterie Schols en Dirckx Rechtestraat 9 DILSEN-STOKKEM Tel. (089) 75.52.08 ★ <i>Rechtstreeks van hoeve naar verbruiker Zelf bereide vleeswaren en salades</i></p> <p>SPECIALITEITEN</p> <ul style="list-style-type: none">- Boeren Paté- Boeren Metworst- Boeren Ham
--

Provincie Limburg

Wat is zoal gebeurt in de provincie Limburg in de voorbije maanden

Samenkomst in Lier

Eerst en vooral hadden we de bijeenkomst in Lier op 15 september. Het aantal deelnemers had hoger kunnen zijn maar de opkomst en de stralende gezichten maakten veel goed.

De weergoden waren ons gunstig gezind en tijdens de wandeling naar het begijnhof onderleiding van de gids (weinig wisten dat het ook een Carabinier was) genoten we van de uitleg over het leven van de Lierse begijnen. Aan de Zimmertoren was het een paar ander mouwen de gids deed zijn best maar soms bleef hij haperen en moest zijn papiertje raadplegen, nu het was een gelegenheidsgids, en ik hoop dat hij voor zijn toehoorders zijn best heeft gedaan. Nu de hoofdzak van zulke bijeenkomsten is er vooral op gericht om oude makers terug te zien, en om zoals men zegt, oude koeien uit de gracht te halen.

Tijdens de bijeenkomst werd er ook het fotoboek over de eerste marscompagnie voorgesteld. Het was de bedoeling om mensen aan te trekken om dat boek te bestellen. De prijs is afhankelijk van het aantal exemplaren dat we globaal kunnen bestellen. Het is niet goedkoop en men moet rekenen op een prijs van ±40 € per exemplaar verzending inbegrepen.

Deze die er interesse voor hebben, graag zo snel mogelijk een seintje naar Hendrickx Albert

Leonardstraat 60 /3, 3970 Leopoldsburg of via telefoon 011/344884 of via internet:

hendalb@skynet.be Nadien zal de prijs bekend gemaakt worden met de vraag het bedrag te storten.

Tijdens die bijeenkomst is aan Cdt De Camps gevraagd om het dagboek van de eerste marscompagnie te publiceren. Dat zal in één van de volgende carpatten gebeuren maar in verschillende delen

Sint-Katelijne-Waver

Het wordt een traditie de laatste zondag van de maand september zijn er Carabiniers te vinden in Sint Katelijne Waver. Rond 09.30 uur verzamelen we rond het nieuw gemeentehuis. Ze vallen op in het straatbeeld, iedereen draagt zijn Carpatten met kentekens en daar, tussen al die jeugd van Katelijne, de oudgedienden en het personeel van de gemeente weten zij zich waardig te gedragen. De burgemeester heeft dan ook zijn woordje van dank voor onze jaarlijkse aanwezigheid. Tijdens de optocht door de straten van de gemeente valt het op dat verschillende huizen hun Belgische driekeur hebben uitgehangen. Aan de ingang van de kerk worden de vaandels opgesteld hun aantal is zeer uitgebreid, het is opmerkelijk van waar deze kranige vaandeldragers afkomstig zijn. Maar in de groep vaandrags vallen vooral de twee zeer jonge kerels op, zij moeten de toekomst

verzekeren van deze herdenkingen. Voor ons Carabiniers met veel goede moed maar zonder vlag. Naar de toekomst misschien een stimulans om op zoek te gaan naar een vaandeldrager.... Dorpveld is een plechtigheid waar ook de Sint Katerinaschool een pluim verdient. Telken opnieuw weten zijn een evocatie te organiseren rond de gesneuvelde wiens kruisje daar staat. Wanneer we nadien aankomen op de receptie wordt door de Koninklijke Harmonie "De verenigde Sint Katarinavrienden" de mars van een Linie regiment ten beste gegeven. Om de dag af te sluiten sponsoren we nog de parochie en gaan op zoek naar een gezellige mosselsouper waar we nog bij een pintje gezellig napraten over deze bijeenkomst Maar met de intentie om volgend jaar opnieuw deel te nemen maar ook de zaterdag avond met enkele aan de Last Post aanwezig te zijn.

Stuivekenskerke

06 oktober, aan de andere kant, van België voor de Limburgers ligt Stuivekenskerke Een straat, een kerk, een café, in de open vlakte achter de IJzer. Op het eerste zicht, een rustige plaats in het Vlaamse landschap. Maar eens, 98 jaar geleden was het de grond waar jonge mensen verplicht werden om voor onze vrijheid te vechten. Carabiniers en Grenadiers wisten dat zij hun jong leven moesten offeren voor wat we nu als ons verworven recht beschouwen. Wanneer de Last Post over de vlakte weerklinkt en bloemen worden neergelegd aan de gedenkplaat van Carabiniers, dan is het voor ons het moment van ingetogenheid, het ogenblik om deze moedige mannen te gedenken. De IJzer, een stroom in deze uithoek van België heeft in die periode van duizenden soldaten het grootste offer verlangd. Daarom mogen we hen niet vergeten en moeten wij hen eeuwig dankbaar zijn.

Albert Hendrickx

Herdenking Dorpveld 2012

Waarom een hondenkar op onze affiche? Sinds 1908 was er binnen het Belgische Leger een grote nood aan mitrailleurs voor het veldleger. Dit relatief nieuwe wapen had elders al zijn doeltreffendheid bewezen en was voor de moderne verdediging onontbeerlijk geworden. Voor de vesting Antwerpen waren er wel een 40-tal Hotchkiss mitrailleurs aangekocht, maar die stonden op een zwaar affuit met grote houten wielen. Niet geschikt voor het echte veldwerk dus.

Het veldleger wou een mobielere versie en dacht eraan om de relatief zware mitrailleurs te vervoeren op muilieren. Het was een luitenant van de Carabiniers die in 1911 op het idee kwam om een hondenkar te gebruiken voor het transport. Hij haalde zijn inspiratie bij de melkboer die zoals vele andere kleine zelfstandigen de hondenkar gebruikte voor het transport van zijn koopwaar. Hij bouwde een

prototype van een hondenkar, dat tegen 1912

klaar is voor een demonstratie. De kar wordt getrokken door twee Mastiffs, een hondenras dat vooral als trekhond werd gebruikt. Het opperbevel wordt tijdens deze demonstratie overtuigd dat honden veel beter geschikt zijn voor de transportopdracht van mitrailleurs.

Honden met kar in de plaats van muil dieren hebben militair tactisch de volgende voordelen:

- Ze blijven lager bij de grond en zijn minder zichtbaar van ver.
- Honden kunnen ook beter getraind worden om rustig te blijven in bepaalde omstandigheden van lawaai (beschieting) en zijn minder geneigd om er vandoor te gaan wanneer ze schrikken.
- Ze zijn beter geschikt voor het overschrijden van sommige hindernissen zoals muurtjes loopgraven, waterlopen, ...
- Ze zijn ook goedkoper.

Er wordt dan ook snel een bestelling geplaatst bij de Fabrique Nationale voor de levering van een aantal hondenkarren. Er werden twee types hondenkar gebouwd. Een eerste karretje voor het wapen zelf en twee dozen bandmunitie. Deze woog vol zo'n 100 Kg. En een munitiekarretje voor nog eens tien dozen met elk een band. Alles samen 3.000 patronen.

De karretjes waren gemaakt uit staal en hadden twee open wielen met spaken. Daarop kwamen twee types banden voor: luchtbanden of volle houten banden. Elk karretje werd door twee honden getrokken. De ploeg bestond uit vier militairen, die ook nog een paar lange koorden meedroegen om een tandje bij te steken als de honden het ding niet op een helling kregen.

De eerste honden werden dan ook bij de Carabiniers op het Daillyplein ondergebracht. Uiteindelijk zou ook de linie-infanterie en de grenadiers hondenkarren krijgen. Op tactisch vlak werd natuurlijk de mosterd gezocht bij de artillerie: de honden trokken de mitrailleur tot op de vuurstelling, drie man bracht het wapen in stelling en nummer vier reed een eindje terug met het lege karretje en deed de honden op de grond neerliggen. De beesten werd trouwens geleerd om zich stil te houden. In maart 1914 werden er 228 honden aangekocht, zie hieronder voor de aankondiging uit het Belgisch

Staatsblad. 18 MAART. 1914

OFFIOIËELE BERICHTEN.

WETTELIJKE BEK ENDMAKINGEN

MINISTERIE VAN OORLOG

Een commissie belast met het aankopen van 228 trekhonden voor mitrailleurs zal, van af den 28 Maart, werkzaam zijn in de kazerne van het 1° regiment Carabiniers, Daillyplaats.

De personen die aan deze commissie verlangen honden aan te bieden, worden verzocht daarvan per brief kennis te geven aan de. majoor staf adjunct; voorzitter der commissie van aankoop der honden, bij het 1ste regiment Carabiniers. Deze officier zal hun den dag doen kennen waarop zij hunne honden zullen moeten aanbieden.

De voorwaarden te vervullen door de tot het vervoer der in mitrailleurs. bestemde trekhonden zijn de volgende:

Geslacht : mannelijk; gestalte aan de schoft : 0m70 tot 0m75 ; brede en diepe borst; korte en wel gespierde lenden; rechte, sterke en wel gespierde. benen ; poten, met sterke zool, korte tenen in vorm van kattenpoot; dikke en wel gespierde nek; kort niet te: lichtkleurig haar, afgesneden staart; ouderdom : 18 tot 24 maanden.

Met dank aan Ludo Govaerts die deze gegevens vond

SAMENKOMST MARSCOMPAGNIES

Op 15 september 2012 organiseerde Albert Hendrickx samen met Sam Contriijn een bijeenkomst van de marscompagnies die in 1960-61 actief waren in Congo-Ruanda. Met 48 zaten wij aantafel in het moment op de Grote Markt van Lier.

Het middagmaal was voortreffelijk en de bediening mocht er zijn. Na de middag werd een bezoek gebracht aan Lier. Voor velen een ontdekking. Albert zelf nameen groep op sleeptouw langs het stadhuis van Lier naar de Zimmertoren voor een uitleg over al de klokken die op de toren zijn bevestigd. Nadien werd omgewisseld en onder begeleiding van een gids van de toeristische dienst, een gewezen Carabinier Maj Willy Van Elsen werd het begijnhof bezocht.

De dag eindigde op het terras van "Het Moment" in de beste stemming. Albert, alle danken u voor de mooie dag die u hen bezorgde. U bent er in geslaagd Lier in de verf te zetten. Het is een leuk stadje met veel terrasjes en aangenaam om er te floreren. De deelnemers kijken al uit naar de volgende bijeenkomst maar dit belet niet dat er iemand mag opstaan om ook eens de handen uit de mouwen te steken. Het was een fijne Carpatendag en wie biedt meer ?

WP.

Dankbetuiging

Willy Guidé

Willi Guidé en Arif Ratanshi,
kinderen en kleinkind

Roger[†] Guidé

Mark Guidé en Kirsten Buschman,
kinderen en kleinkinderen

Tanja Guidé en Robert Braeckmans
en kinderen

danken u voor uw aanwezigheid,
woorden van troost en medeleven.

Mevr: Romarie Klöckner

Geboren te Siegen 28 juli 1944
en plots overleden thuis op 15 mei 2012

Verslag van de Dag van de Karabiniers 2012

Na het debacle van vorig jaar werd gevreesd voor een zeer lage opkomst. Het was een opluchting te kunnen vaststellen dat wij met de genodigden inbegrepen met 115 aan tafel zaten voor het middagmaal.

De dag verliep zoals de vorige jaren met de opvang in het Cultureel Centrum van Leopoldsburg. Iets voor 10u00 vertrokken de aanwezigen naar het Belgisch militair kerkhof waar wij moesten vaststellen dat de wilde varkens de ruimte tussen de zerken hadden omgewoeld. Het is wel erg dat de doden ook niet op het kerkhof hun rust krijgen. Zoals de vorige jaren werden bloemen neergelegd aan de twee gedenkkapellen en werd voor het verlaten van het kerkhof een dodenappel gehouden van de gesneuvelden die er hun laatste rustplaats vonden.

Met de wagens en de bussen die dit jaar tijdig Leopoldsburg bereikten wordt naar het kwartier gereden. Voor velen een verrassing. Inderdaad het regiment is nu volledig ingekwartierd in het kwartier Van Dooren, voorheen bezet door 2L/4L. Eerst gaat de bloemenhulde door aan het monument van het Regiment. Zoals reeds vroeger beschreven heeft LtKol SBH Laurent er een eenheidsmonument willen van maken met eerbied voor de oorspronkelijke eenheden. Zo werden de vroeger monumenten afgebroken maar werden de stenen ervan ingewerkt in het nieuwe monument en werd op beide flanken het eenheidssymbool verwerkt. Van daaruit ging het te voet naar de traditiezaal voor de gebedsdienst voorgegaan door een vroegere pastoor van Leopoldsburg, priester Van Herck. Sober en kort werden de gesneuvelde karabiniers herdacht. Aansluitend werden de deelnemers begeleid naar de bar onderofficieren voor het aperitief.

Om 12u30 vertrokken de wagens en de bussen naar de Villa Astrid waar na de toast aan de Koning een uitstekend eetmaal werd opgediend. In vergelijking met verleden jaar een juweeltje zowel wat de zaalschikking als dienst en het eetmaal betreft. Wij hopen ook volgende jaar op de diensten van de Villa Astrid te mogen rekenen.

Na het middagmaal kon ieder nog een glas drinken in de bar onderofficieren. Het werd dus weer een mooie karpattendag.

WP

Een groot figuur bij de Carabiniers

In het jaar 1871 te Sommière bij Dinant, wordt H BREMER geboren. Op 17 jarige leeftijd treedt hij in het Belgisch leger als beroepsvrijwilliger in de militaire school. De jonge onderluitenant Bremer wordt in 1891 aangeduid voor het 9de Linie. Door zijn schitterende studies wordt hij in 1897 toegelaten tot de Krijgsschool. Voor het ministerie van landsverdediging wordt hij bij de sectie operatie en onderricht van het leger ingelijfd. Hij voegt zich in 1910 als Kapitein commandant bij het 9 Linie Regiment en drie jaar later in 1913 gaat hij over naar het 2 Carabiniers.

Gedurende de eerste wereldoorlog maakt hij onder Kolonel Biebuyck de terugtocht mee.

De terugtocht gaat via Luik, Namen, de Gethe en Haelen.

Op 24 augustus 1914 neemt hij deel aan de uitval van Antwerpen

Na de terugtocht, tijdens de loopgravenoorlog vinden we majoor Bremer terug als bevelhebber van het 1 Bataljon van 1 Regiment Carabiniers. Daar zal hij met zijn manschappen de onmenselijke winter van 1917 doormaken.

De ijzige wind en de overvloedige sneeuw verkleumden hun vingers en met moeite konden ze hun wapen hanteren. Bevroren koffie komt toe in de voorste gelederen. Manschappen die op wacht stonden beschermden zich met schapenvachten om hun schouders, met zandzakken en stukken dekens beschermden ze hun benen.

Op 14 april van 1917 verlaat kolonel Lahire zijn Carabiniers van "Tervaete" en de "Drie grachten". Kolonel Bremer neemt het bevel over het 1 Carabiniers.

Onder zijn bevel vallen zij "Het Schiereiland" en "Luygen" aan en vonden contact met het Frans leger op de rechter flank.

De verschillende patrouilleactiviteiten coördineerde hij in een speciale groepen, van gegradueerde en soldaten, die vrij van wacht waren in de loopgraven en van karwei in het kantonnement . Ze werden

bevolen door eenzelfde chef, met als opdracht vijandelijke raids op onze stellingen af te weren, met speciale aandacht voor het "nomen's land". Vooral tijdens de aflossing van de stellingen moesten ze uiterst waakzaam zijn

De aflossing bracht dikwijls een vermindering van waakzaamheid mee en af en toe braken relletjes uit.

Tijdens het Pre offensief tussen 09 april tot 28 september 1918 vielen de Carabiniers de hoeves DENAIN REGINA CROSS" en "HONDENHOEVE" aan

Op de avond van 26 september 1918 geeft de Divisie nadere toelichting

betreffende het komende offensief

De dag D zal 28 september 1918 zijn.

Het uur H wordt niet medegedeeld

De aanval zal voorafgegaan worden door Artillerievuur, en dit gedurende 3 uren

Op 28 september is de hemel zwaar en uit de lage wolken valt er regen, het is koud
Maar de greep om het wapen is vast en de gezichten van de manschappen zijn grauw en verbeterd.
Enkele ogenblikken en het uur H nadert.

In de voorste lijnen maken bewakingsposten van de voorste stellingen zich los uit het prikkeldraadcomplex met de hoop de “Steenbeek” te overschrijden voor de vijandelijke concentratie van hun aanval is opgemerkt.

05.30 uur “VOORWAARTS”

Vanuit Regina Cross vuurt plotseling een mitrailleur op het 1 Carabiniers. Door een handig manoeuvre slaagt een peloton erin het wapen te doen zwijgen Veel van onze mannen zijn gewond
Zacht valt de regen

De opmars gaat verder.

Op 30 september is het regiment vreselijk beproefd geworden.

Lijken liggen verspreid in de modder, sommige zijn blijven haperen in de prikkeldraad Kameraden en chefs die tijdens de gevechten van de vooravond in de obusputten werden neergesmaakt vragen om hulp

's Morgens om 06.00 uur gaan de gevechten verder

Het blijft regenen, en het blijft koud.

Op 14 oktober om 06.45 hebben de voorposten van het 1 Bataljon de spoorweg Roeselare – Menen overschreden.

Kolonel Bremer vol enthousiasme over zijn aanzienlijke overwinning wou als eerste hun succes smaken, hij geeft het bevel over aan cdt Dewaele en verlaat zijn commando post en stormt vooruit.

Een salvo, scharpenels ontploffen in de vallei de kolonel aan het hoofd van zijn troepen valt zonder enige klacht te uiten op het veroverde terrein

Het leger verloor een van zijn beste officieren. Het 1ste Carabiniers een chef, die op uiterst korte tijd het vertrouwen en de harten van zijn mannen wist te veroveren. De manschappen waren gewoon zijn sterk silhouet, zijn diep gezonken helm, en zijn dikke grijzende snor op de meeste plaatsen aan te treffen, blootgestelde aan het gevaar.

In de vallei de Veldebeek waar de geestdriftige leider de zege van zijn manschappen van dichtbij wilde beleven vond Kolonel Bremer de dood, zijn manschappen waren niet op de hoogte van het ongeluk.

Zonder enig besef zetten zij tussen het machinegeratel en de obussen hun strijd verder

Wanneer wij vol eerbied terugdenken aan dit lijden en deze opoffering, dan was het enkel met recht en reden dat het kwartier in Siegen Kwartier Kolonel BREMER werd genoemd

Uit de Carapat 1961

Bewerking Hendrickx Albert

PLECHTIGHEID IN PASSENDALE OP 23 SEPTEMBER 2012.

In de lijn van een oeroude traditie werd op **23 september 2012** de herovering van **Passendale** door de Belgen in september 1914 herdacht. Het was vooral te danken aan de moed van Carabiniers en Grenadiers dat de ruines van Passendale terug in Belgisch bezit kwamen. Befaamd hiervoor is het beeld van een bordje op de plaats van vroeger kerk met de aanduiding “KIRCHE VON PASSENDAELE”, het enige dat nog getuigde van de ruines van de kerk.

De dag werd ingeleid met een kerkdienst opgeluisterd door het plaatselijke koor “Sint Adomarus”. Maar wat voor een koor. hun prestatie was af en de koster de her Jan Wuytens liet zijn welklinkende stem horen. Wie het niet hoorde miste zeker het beste van de dag.

Na de mis werden bloemen neergelegd aan het monument voor de plaatselijke gesneuvelden in de beide wereldoorlogen. Onze klaroen Henri Saelens was nog eens van sint Joris ten Distel afgezakt om de gevraagde sonneries te spelen. De muziekkapel van Passendale zorgde voor de uitvoering van het Vaderlandslied. De majorettes van het dorp begeleiden de optocht die vertrok van het monument naar gedenkplaten aan het vroeger gemeentehuis dat werd omgebouwd tot een sociaal wooncomplex. Aan de diverse gedenkplaten werden bloemen neergelegd door de gemeente Zonnebeke, het Regiment en de verschillende vaderlandslievende verenigingen. Daarna vertrok de optocht naar de hoek van de Grenadiers- en Karabinierslaan waar bloemen werden neergelegd aan de gedenkplaat van de Grenadiers.

Bij het terugkeren werden de marsen van de Carabiniers en Grenadiers gespeeld. Zoals ieder jaar eindigde de plechtigheid met een receptie in het Ontmoetingscentrum. Daar werd het woord gevoerd door de burgemeester, die kennis gaf van het aantal bezoekers aan het museum en bij de diverse plechtigheden, daarna volgde de voorzitter van de Vriendenkring die de gemeente dankte voor de jaarlijkse organisatie van de plechtigheid en ook herinnerde aan de Carabiniers-grenadiers die nu in Afghanistan onze vrijheden waarborgen, ten slotte nam Maj de Vos, dienstdoende korpscommandant het woord om te herinneren aan de inbreng van het Sint Audemaruskoor tijdens de bevelsovergave op 16 mei 2012.

Bedroevend dit jaar was de aanwezigheid van de Carabiniers. Wij waren met 8 echtgenotes inbegrepen. Henri Saelens heeft de sonneries geblazen aan het monumentje in Westrozebeke en tijdens de plechtigheid in Passendale. De onderofficieren Dupont met vlag en Maes waren tegenwoordig. Beschamend maar het is niet anders.

WP

Uit sympathie

CAFÉ VICOGNE

**AAN HET MONUMENT VAN DE CARABINIERS
AAN DE INGANG VAN DE KERK**

STUIVEKENSKERKE-DIKSMUIDE

Het verhaal speelt zich af in Parijs en in Zuid-Frankrijk

Tijd: Van 1941 t/m 1944, dus in de Tweede Wereldoorlog

Hoofdperso(o)n(en): Joseph Joffo, hij vlucht in 1941 als een jongetje van tien, omdat hij een Jood was.

Samenvatting van het verhaal: Joseph en Maurice zijn twee Joodse jongens. Joseph is tien jaar oud en Maurice is twee jaar ouder, dus twaalf. Op een dag moeten ze een Jodenster dragen. Ze werden gelijk minder gerespecteerd. Kinderen beginnen hun te pesten, omdat ze die ster dragen. Maar anderen vinden hun ster zo mooi dat ze die ster tegen iets van hen willen ruilen. Een vriend van Joseph wil de ster zelfs ruilen tegen een zak knikkers (vandaar de titel "un sac de Billes).

Dan moeten Joseph en Maurice van hun ouders uit Parijs vluchten. Ze krijgen wat geld mee en dan moeten ze zelf maar zorgen dat ze de grenslijn over komen. Het lukt hen ook. Maar wel met wat hulp van een slagersjongen. Ze gaan dan hun broers opzoeken in Menton. Op een avond komt de politie aan de deur van Albert en Henri. Dat zijn twee oudere broers van Maurice en Joseph. Ze moeten gaan werken voor de Duitsers. Ze vluchten dan naar Nice om dat niet hoeven te doen. Hun ouders verblijven op dat moment ook in Nice,

Joseph en Maurice weten plotseling niet meer wat ze moeten geloven. De krant vertelt dat de Duitsers aan het verliezen zijn en op de radio vertellen ze dat de Duitsers aan het winnen zijn. Dan vluchten Henri en Albert weer, de rest gaat naar een kamp in Nice. Joseph en Maurice willen niet dat ze opgepakt worden. Dus ze bedenken een plannetje. Ze bedenken dat ze uit Algerije komen en dat ze daar op vakantie zijn. En dat ze niet terug kunnen omdat de Amerikanen Algerije zijn binnengedrongen. Een paar dagen later worden ze toch opgepakt. Ze vertellen hun verhaal, maar moeten ook zeggen wat hun godsdienst is. Gelukkig geloofde de politie alles wat ze zeiden. De volgende dag worden ze nog een keer ondervraagd, maar dan gescheiden. Weer wordt gevraagd wat hun godsdienst is, Ze zeggen dat ze katholiek zijn. Maurice moet binnen 48 uur bewijzen dat hij katholiek is, anders wordt Joseph vermoord. Maurice vindt dan een aardige pastoor die hem vervalste papieren wilt maken. Maurice komt na twee dagen terug, maar de politie zegt dat de papieren vals zijn. De pastoor wordt er dan bijgehaald. Ze worden dan toch vrijgelaten, omdat ze geen mot willen hebben met de kerk. Ze keren dan weer terug naar het jongerenkamp. Daar blijkt dat hun vader is gearresteerd en dat hun moeder is gevlucht en nu bij vrienden woont. Joseph en Maurice moeten dan vluchten en gaan dan naar hun zus. Daar moeten ze dan ook weer weg en dan vertrekken ze naar Nice. Maurice komt daar in aanraking met het verzet en Joseph gaat werken in een bakkerij. In augustus 1944 keren ze terug naar hun twee broers in Parijs.

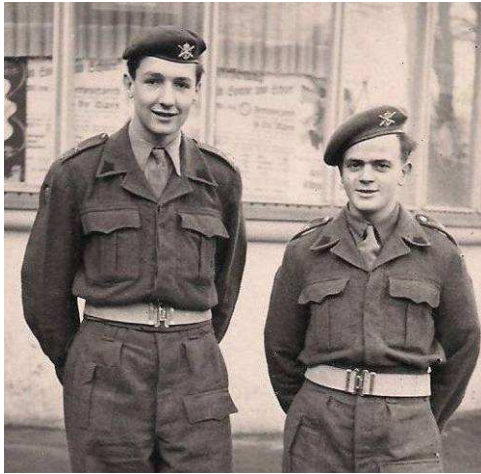
In het totaal zijn ze drie jaar weggeweest. In hun woonplaats zijn alle Joodse mensen en Joodse winkels verdwenen. Hun hele familie is weer terug bij elkaar. Alleen de vader van Joseph en Maurice is niet teruggekeerd.

Mijn eigen mening: Ik vond dit een heel erg leuk verhaal. Dat komt omdat dit allemaal waar gebeurd is. Ook spreekt me de Tweede Wereldoorlog heel erg aan. Ik vond dit wel een behoorlijk moeilijk boekje. Maar het is wel handig dat er achterin en naast de tekst allemaal woordenlijsten staan. Dat heeft me heel erg geholpen.

Ik zou dit boekje iemand aanraden als hij zich interesseert voor de Tweede Wereldoorlog.

Felix Belen Soldaat

Deel 2

De jaren die volgden waren zoals menig onder ons, we werden stilaan man. We leerde een stiel of gingen verder studeren Ik trok naar Brussel om er de bakkersstiel te leren en later zette ik mijn leerschool verder in Antwerpen. Toen ik 20 was kreeg ik een brief toegestuurd en moest mijn militairen plichten nakomen. Tijdens de 3 dagen in Gent zouden ze wel beslissen of ik goed voor de dienst was. Nu wie het vorig deel gelezen heeft zal zich nog wel herinneren dat ik maar een teer boorlingske was. En of daar verandering was in gekomen? Van den eerste slag kreeg ik de stempel “goed voor de dienst” en wist dat ik soldaat moest worden. Een paar weken later opnieuw een brief . Op 02 oktober 1950 was het de big day en moest ik vertrekken, mijn eerste stappen zetten in de pottenwereld. Ik moesten naar Leuven station, op zich al een grote

verplaatsing, maar laat staan, want van daaruit zou het richting Duitsland gaan. Als dat maar goed afloopt?

Leuven station,

Daar merkte ik direct dat ik niet de enige was die een briefje had gekregen met een gratis couponnetje Onder die menigte merkte ik al snel enkel pipo's met een rode klak, wanneer er ene met een fluit zijn longen op dat fluitje leeg blies, en ons aanmaande om plaats te nemen in de trein. Had ik het snel door de MP's

Ik had gelezen op mijn oproepingsbrief dat de trein naar Herpental zou rijden en dat, dat station aan het einde van België lag. Daar moesten we uitstappen en langs de douanen passeren? Controle: “ n' rien à déclarer” klonk het langs alle kanten en opnieuw naar buiten in rijen van drie. Onze namen werden afgeroepen en de volgende trein op, later werd het duidelijk het was de, DVT trein. Voor oude ratten hoef ik de drie letters niet te verduidelijken, wie soldaat was in Duitsland mocht wel eens gratis meerijden. Lang zou deze reis niet duren vooraleer hij opnieuw halt hield, opnieuw naar buiten opnieuw douane maar ditmaal Duitse, opnieuw de trein op en de reis ging verder. Ik voelde me een beetje benauwd worden. Het werd reeds donker buiten. Waarheen ging deze trein, het was toch de trein van de verlofgangers? Maar hij reed in de verkeerde richting, volgens mij. Eindelijk, waren er tekenen van stoppen en met de neus tegen het raam stelde ik vast “Essen” in de omgeving van Dortmund. Opnieuw die man met het fluitje en “iedereen uitstappen...” werd er geroepen.

Opnieuw een andere trein, ditmaal een burger trein met bestemming Ludenscheid. Daar aangekomen “Iedereen uitstappen en vergeet u bagage niet” we waren eindelijk ter bestemming. Eerst werd er nog controle gemaakt of er niemand was achtergebleven We mochten plaats nemen in de camions die ons naar de kazerne zouden voeren. In Kwartier “De Schelde “ werden we verdeeld per kamer. Met 8 man op een kamer; tussen onze groep was er iemand die ging trouwen en met tranen in de ogen nam hij zijn plaats in op de kamer. Hij spijkerde zijn foto van zijn aanstaande op de muur en met een laatste blik erop werden de lichten gedoofd. De volgende dag ,werd er gebede en gesmeekt om toch maar naar zijn trouw te mogen en na dat tranendal kreeg onze trouw lustige, 2 reisdagen en twee dagen verlofdagen om zijn huwelijksnacht te vieren.

Opleiding

In zes weken leerde we vallen en opstaan, kruipen en schieten, dan mochten we in verlof. Spijtig voor mij was er geen verlofbrief bij... Toen we na deze periode toch aan een verlofbrief raakte werd ons medegedeeld dat we niet terug naar Ludenscheid moest komen. We moesten ons aanmelden in Leuven in Kazerne “St. Martin” waar ze van ons vollerde koks maakte. Zodus ik werd voor L'arme Belg, Felix de kok.

Ons verlof eindigde op zondag en ik melde mij aan als leerling kok. Ergens kregen we een kamer met een bed. En de volgende dag werden ons de militairreglementen voorgelezen, tot plots de deur open ging en soldaat Belen moest meekomen. Op het bureel werd ons medegedeeld, gelukkig waren we met

twee, dat we ons naar de mess officieren moesten begeven in Luik, “kazerne Fonck”. Hoe we daar moesten geraken, “ge neemt de trein tot in Luik Guillemin, ga naar buiten dat is plac Lambert, steek dat plein over en schuin rechts ziet ge een brug, ga er over, en daar zult ge de kazerne zien. Volslagen klaar.

Daar aangekomen werden we ontvangen door een schildwacht maar deze zei “mais c’est pas ici” en daar stonden we met onze Vlaams mond vol tanden. Met de nodige gebaren en bla...bla wisten we dat we naar de citale moesten, en beladen met kitbag en valies trokken we berg op. Daar opnieuw het spel met, ja ... maar ge moet niet hier zijn, ge moet naar de Fonck kazerne. Opnieuw daalde we met pak en zak naar beneden. Eindelijk kregen we een kamer met bed en konden slapen.

Na 11 dagen was ons avontuur in Luik ten einde en keerde we terug naar de koksschool in Leuven. Ondertussen waren mijn medeleerlingen aan hun eerster examen voor ons avonturiers was er geen les maar wel examen We maakte er het beste van en bij de uitslag was ik tevreden met mijn (gekregen) punten. De twee volgende maanden verliepen vlot en bij het verlaten van de school had iedereen voldoende punten en mochten we de T van klas 3 op ons mouw naaien, we waren kok.

Voor ons, artilleristen, begon de reis terug naar Ludenscheid met onderweg de twee haltes bij de douanen. In de kazerne werden we nu aanzien als kok en moesten we bij de koks slapen op de mansarde boven de keuken troep. De Volgende morgen kregen we bezoek van de patre, hij was op zoek naar twee hulpkoks voor de mess officieren. Mijn maat en ik zagen dat zitten en zo geraakte we opnieuw in een nieuw avontuur. Het personeel van de mess officieren bestond uit Duits personeel, de beheerder was een Belgisch onderofficier. Wat een luxe in die tijd, want elke dag kwam de poetsvrouw ons kamer kuisen. Zo verliepen de dagen bij de artillerie Tot op een dag, ik aangeduid werd voor te werken in “Den Helder” in Nederland. In dien tijd was het wel een hachelijke onderneming om met de trein van Ludenscheid naar Den Helder te reizen, maar we geraakte er toch. We waren in versterking voor een schietperiode van Belgische militairen. Mijn werk daar was, barman en opdiener, opnieuw even wennen. Tijdens dat verblijf moesten we wel eens duivel doet den al zijn. Zo mocht ik op een bepaalde avond een maaltijd bereid voor enkele officieren die daar gestrand waren.

Na 14 dagen hebben we de reis in omgekeerd volgorde gemaakt en was er opnieuw een hap uit de 18 maanden durende legerdienst voorbij.

Om de twee maanden mochten we in verlof. Het was in die tijd de gewoonte om een geschenk mee te brengen vanuit Duitsland. Ik had besloten om mijn moeder te verrassen en kocht een elektrisch strijkijzer, in die tijd een muts in België. Maar het was ook aan de grens tijdens de controle dat de douanen, mijn verworven geschenk niet mochten ontdekken want dat was smokkelwaar. Met de nodige zweetdruppels en angsten is het over de grens geraakt en toen ik thuis het strijkijzer toonde aan mijn moeder werd ik overladen met kussen als dankbaarheid. Ook vader was ik niet vergeten en toonde hem de pijp met deksel die ik voor hem had meegebracht, een typisch Duits product.

Oktober 1951

We waren reeds een jaar onder de wapens en de laatste vier maanden mochten sommige naar België muteren. Ik was bij de gelukkige en mocht naar Maaseik. Dat de treinreis lang en eentonig was moet ik u niet vertellen. Maar dat de afstand station - kazerne nog zo ver was had niemand verteld, het was een opdoffer van formaat. Gelukkig werden we goed onthaald en kregen op dat late uur nog een flinke maaltijd voorgeschoteld. Wanneer we verzadigd waren werden we naar de slaapzaal gebracht. Een zaal vol bedden maar zonder soldaten, uitgezonderd de enkelingen die we daar waren; “Waar zijn de soldaten was dan ook onze vraag?” Die komen morgen aan, ze komen van Turnhout, het is een compagnie mortieren 4’2. De volgende morgen kregen we ons kokskledij en waren om 10.00 uur klaar voor de dienst.

De slaapzaal was voorzien voor 20 personen. In die tijd was er nog geen centrale verwarming. Elke dag moest er kolen gehaald worden en kon men zich warmen, als de kachel, wanneer ze mocht branden ’s Avond om 22.00 uur appel was er aan ’t bed en moesten alle vuren gedoofd worden. Gelukkig was er nog buiten de kazerne wat verstrooiing. Op enkele passen van de kazerne, waren er drie cafeetjes. In een van die cafeetjes was de baas afkomstig van Aarschot en hij had een ferme vrouw en dochter. Ge moet niet vragen waar we ’s avonds ons pintje gingen drinken en als ancien waren we al snel vrienden des huizen. Zo nadert maart 1952 het einde van 18 maanden soldaat milicien en keerde ik terug naar mijn bakkerstiel in de bakkerij in Antwerpen (HA)

Business

Mijn haren zijn geverfd
Zowat grijs aan de slapen
En proper geborsteld en gekamd
Dat hoort zo
In ban namelijk "Voyageur"
En tevens behoor ik tot de "commerçants van de rue
neuve"

Elke morgen
Worden mijn broodkrumels netjes
Van de tafel geveegd door mij
Al twintig jaar lang
Inwonende meid

Ik verkoop lingerie
Fijne lingerie "haute couture"
Voor dames
Dat kan alleen in een grote winkelstraat
Zoals de rue neuve
Waar ik ook vast wettig gedomicilieerd ben
Ja, ja, ja

Alle dagen
Komen ladies en gentlemens
Met een krop in de keel
Mijn peperduur advies inwinnen
Dan zet ik, met vaste handtrek
Mijn das recht

Laat mijn hoofd even knippen
Knip... knap
En zeg in haute couture stem en met rechte mond
"Hm..hm... madame monsieur vous désirez ? U
wenst?"
De nadruk op de "V" van verkoop
En dan zachtjes laten uitvloeien
Op de "P" van péze

Mijn zeepruikende handen
- Met manicurenagels-
Zijn als dood voor
De onhygiënische kant van de zaak...
Daarvoor heb ik een jongere piepdemoiselle als
caissière
Die - piep - piep - glimlacht door en door
En - piep -piep knikken alsmadoor
Voor -schriep - schriep - negerpotje spaar

Maar nu
Nu ben ik het beu
Dit verhaal wordt geen verhaal
Dit verhaal is alleen maar koud en kaal
Zoals een winter zonder sneeuw
zoals het is binnen mij: oud
en het vel buiten versleten en koud
geen greintje, geen zier plezier
heb ik van mijn dagen gehad

Ik wil niet meer
Woorden fijnwrijven om te schrijven
Woorden voor nutteloos ontwricht gedicht
Dan ga ik maar even
Naar de hoek van de straat
En ik praat met sinaasappelvrouw

Ik koop een krant, kastanjes en een pijp
En zeg "dag mens"
Goeie dag kastanjeman
De kastanjes ruiken zo zoet

Maar het is winter
Een koude oude winter
Zonder sneeuw

Uit "De Carapat 1973
Schrijver onbekend

Het balletje

Een bejaard manneke heeft problemen om zich te scheren. De rimpels laten hem niet toe glad te scheren. Hij besluit dan maar naar de kapper te gaan in de straat. Bij de kapper vraagt hij dus een scheerbeurt en hij bespreekt zijn probleem. Voor de kapper is dit een klein kunstje. De kapper legt uit hoe het systeem werkt. Als ik de rechterkaak wil scheren duw dan het balletje in uw mond naar rechts en andersom bij de linkerkaak. De scheerbeurt verloopt vlot maar het manneke heeft toch zijn bedenkingen. Zegt hij tot de kapper dat is toch wel gevaarlijk als ik dat inslik. Dat is geen probleem zegt de kapper als het er weer uitkomt breng je het balletje terug, er zijn al zo veel die het hebben teruggebracht.

Huis te Brussel

*Aan de Heer W. PEIREN
Voorzitter Vriendenkring Carabiniers
en Carabiniers-Grenadiers
Leuvensesteenweg, 225/4
3070 KORTENBERG*

20 november 2012

Mijnheer de Voorzitter,

De Koning gelast me met de eer u mede te delen dat de blijken van trouw aan het Vorstenhuis, uitgedrukt in uw boodschap ter gelegenheid van de Dag van de Carabiniers, hem zeer getroffen hebben.

Zeer gevoelig voor de betuigde aanhankelijkheid en waardering, dankt de Vorst u van harte, evenals al diegenen waarvan u de tolk was.

Met de meeste hoogachting,

*Generaal Jef Van den put
Hoofd van het Militair Huis van de Koning*

Barry en Marc

Taverne - Feestzaal - Traiteur
Torenhof

*Feest & Vergaderzaal
gratis ter beschikking*

Dorpstraat 6
3971 Heppen-Leopoldsburg
Tel. 011 34 88 57

*Alle dagen open vanaf 10u
Keuken geopend tot 22u
Woensdag gesloten
Donderdag open vanaf 17u*

G. Vermeersch **STOCK**
AMERICAIN
ULASLO - BRUGGE

B.V.B.A. STOCK AMERICAIN
G Vermeersch - Uyttenhove

- Wijnendalestraat 200 8600 DIKSMUIDE
- Blankenbergsestraat 402 8000 BRUGGE

Slagerij - Charcuterie
Schols en Dirckx
Rechtestraat 9
DILSEN-STOKKEM
Tel. (089) 75.52.08

★
*Rechtstreeks van hoorn naar verbruiker
Zelf bereide vleeswaren en salades*

SPECIALITEITEN

- Boeren Paté
- Boeren Metworst
- Boeren Ham

VANSTEENKISTE
VAN ACKERE

Werkenplein 23
Werken
8610 Kortemark
Tel. (051) 56 72 60
Fax (051) 567735

- Boekhouding
- B.T.W.
- Fiscaliteit
- Bedrijfsadvies
- Soc. Wetgeving

